Hand Giving, Eye of Gratitude, Part 1

Good morning everyone! This is today's Dharma Espresso on Hand Giving, Eye of Gratitude, part 1.

Page | 1

In the spirit of Christmas, I'll share with you a short story. In 2010, David Fein and his wife, Michelle, posted an ad on Craigslist. They had a small Christmas tree that they no longer used and offered it free to anyone who wanted it. Within a few hours, there were more than twenty people who came for the Christmas tree.

This is an interesting and special story. The Feins realized that there would be many more people needing Christmas trees. Michelle Fein, a very kind woman, said that they should buy more trees to give out instead of buying other goods for themselves. Gradually, they turned their residence in Colorado Springs into a non-profit organization that does only one thing: giving out Christmas trees. Nobody would have thought that a single tree donation has snowballed into a full-fledged organization providing countless Christmas trees to people who need one. This year, 2,500 people have received tree donations. The Feins saved money during the year and donated thousands of trees during the Christmas holidays. I read on their website that someone from as far as Karachi, Pakistan also asked for a tree. This is unbelievable. It is the spirit of Kuan Shr Yin Bodhisattva. This is the mantra for what we called Hand Giving and Joined Palms: "Syi li syi li, Om, bo na mang re ling he li, Om, wei sa la, Wei sa la, Hum pan ja".

In this world, there are many people who do not cultivate Hand Giving, yet they represent the giving spirit of Kuan Shr Yin Bodhisattva. It began with an observation that "as soon as we posted the ad, more than 20 people asked for it". It means that the Feins were thinking about the needs of other people. When we reflect upon ourselves, how many times do we really give when we realize the needs of people around us? In our own home, sometimes we could say a kind word and yet we didn't. Some other times, we could have done a small kind act and we didn't.

The action of this couple teaches us a good lesson. Giving can happen in many different ways and we should not think that we need to find a Christmas tree to donate. We should not feel that we can only give in certain situations. In life, we can find many opportunities to give. It all depends on how big our heart is. The initial thought of this couple, especially Michele's, is to recognize the needs of others. Similarly, if we are sensitive to other people's needs, we can make them feel appreciative, even for a small act of giving.

That is how we cultivate Hand Giving and Eye of Gratitude when we engage with the world. When we give, we often don't want recognition. Instead, we are grateful that we have the opportunity to give. Therefore, when we see others' needs, we say, "This is wonderful; we

appreciate the opportunity to give." We say thank you not only when we receive but also when we have the opportunity to give. We see everything happening around us as opportunities to give.

Page | 2 I do believe that as Buddhists, we ought to think as Christians that this is not only Christmas but also the season of giving, especially for those who are needy. Christians often look forward to this time of the year to give. Children dream of the day that Santa Claus will descend from the chimney to give them gifts. Deep down, we are like small kids who yearn to receive presents. Now, let us be thankful to others for the opportunity to give them gifts.

May you have a beautiful and happy day. Let us look for the needs of people around us so we have the opportunity to give. Thank you for listening.

Dharma Master Heng Chang

(Translated and transcribed by Compassionate Service Society)

Editor's note: Read the article about the Feins:

https://www.cbsnews.com/news/couple-gives-decorated-christmas-trees-to-families-in-need

Tay cho ra, mắt tri ân 1

Page | 3 Good morning các bác, các anh chị, đây là Dharma Expresso cho ngày hôm nay.

Thưa các bác, các anh chị, bây giờ đang mùa Giáng Sinh, Thầy xin kể một câu chuyện ngắn vài ba phút cho các bác nghe. Ông David Fein và vợ là bà Michelle, năm 2010, bỏ một quảng cáo trong Craigslist (nhiều khi mình dư đồ không xài thì mình cho mình bán v.v...). Hai ông bà này dư một cây Noel nhỏ, họ bỏ trong Craigslist này, ai muốn thì xin tới lấy. Các bác có biết đâu là chỉ trong vòng một vài giờ thôi mà có tới hai mươi mấy người tới xin cây Noel đó.

Câu chuyện này rất hay, đặc biệt vô cùng. Khi họ thấy như vậy rồi, họ mới nghĩ rằng có những người khác cần hơn nữa. Trong một thời gian rất ngắn, họ thấy là không biết bao nhiêu người cần nữa. Năm 2010, bà vợ rất dễ thương, bà nói rằng, thay vì mình mua cái này, thôi thì mình mua cây đi rồi mình cho người ta. Rồi từ từ, bên Colorado Springs (chỗ ở của họ), họ mua, họ cho thêm nữa, cho thêm nữa, và từ từ trở thành một tổ chức từ thiện, chỉ cho cây thông (cây sapin). Các bác đâu có thể ngờ được là từ cho một cây mà bây giờ trở thành một tổ chức cho không biết bao nhiêu là cây nữa. Năm nay, có 2500 người cần cây và họ đã cho chừng đó cây rồi. Cứ mỗi năm, tới mùa này là họ cho không biết bao nhiêu cây nữa. Cả năm, họ dồn tiền họ mua cây. Thầy đọc trên website thấy có người tận bên Karachi, Pakistan cũng xin cây nữa. Tinh thần không thể tưởng tượng được, đây là tinh thần của Đức Quán Thế Âm Bồ Tát, mình gọi là bàn tay cho ra, tay hợp chưởng 'Syi li syi li, Om, bo na mang re ling he li, Om, wei sa la wei sa la, Hum pan ja'.

Các bác tu cái đó nhưng các bác thấy trong vũ trụ nhập thế, có những người đâu có tu tay cho ra đâu, nhưng tinh thần của họ cho ra là tinh thần của Đức Quán Thế Âm Bồ Tát, làm sao mình có thể làm cho người ta vui được. Từ một ý niệm nhỏ, thấy được: Ô, mình mới bỏ tên trong đó mà đã có 20 người xin rồi, tức là người ta nghĩ tới sự cần thiết của kẻ khác *(note: nhu cầu)*. Các bác nghĩ coi, có nhiều chuyện như có những người rất cần nhưng mình không cho. Trong nhà, giản dị là có người chỉ cần mình khen một chữ thôi, nhiều khi chỉ cần mình nói một câu đẹp thôi nhưng mình lại không cho, nhiều khi mình chỉ cần làm một hành động nho nhỏ để cho người ta cảm thấy nhẹ nhàng thôi nhưng mình lại không làm.

Cách của hai ông bà này cho mình một bài học rất hay. Sự cho ra đó có thể ở bất kỳ dạng nào, cho nên mình đừng nghĩ là bây giờ mình phải tìm một cây sapin, cây thông để cho, đừng nghĩ là mình phải ở trong một trạng thái nào đó mình mới cho, có nhiều mình mới cho. Trong cuộc sống bây giờ, mình có thể tìm bất kỳ một cơ hội nào, ăn thua ở cái tâm của mình. Ý niệm đầu tiên của 2 ông bà này, nhất là bà Michelle là bà nhìn được nhu cầu của người ta. Cũng vậy, nếu trong cuộc sống, mình nhìn được nhu cầu của người ta, của những người xung

quanh, nhiều khi chỉ cần một hành động nhỏ thôi mà làm cho người ta cảm nhận được sự cho ra của mình.

Thưa các bác, đó là cách nhập thế của cách tu tay cho ra và mắt tri ân. Nhiều khi cho ra nhưng mình không muốn người ta biết ơn mình đâu, mà mình cảm ơn người đó đã cho cơ hội để mình có thể cho ra. Cho nên, khi người ta cần, mình phải nghĩ rằng 'Hay quá, họ cho mình cơ hội để mình có thể cho ra đây', chứ không phải là chỉ khi nhận mình mới cảm ơn mà khi người ta ló ra cơ hội để mình cho là mình cảm ơn và mình thấy tất cả chuyện xảy ra xung quanh mình đều là những cơ hôi để mình cho cả.

Thầy tin rằng, trong mùa Giáng Sinh này, mình là người Phật tử, mình không nên nghĩ rằng đây là mùa Giáng Sinh mà mình phải nghĩ như những người trong tôn giáo đó, đây là mùa cho ra, là mùa làm sao cho những người thiếu thốn. Nhiều khi trong một năm, họ chỉ chờ ngày này để họ được cho. Con nít chỉ mong là ông Santa Claus, ông già Noel, chui vào ống khói để cho đồ, mong được cho. Trong tâm thức của chúng ta, người nào cũng muốn được tặng cả. Bây giờ mình hãy cám ơn là có những người đã cho mình cơ hội để mình tặng.

Mong rằng hôm nay là một ngày vui, đẹp cho các bác. Ta hãy cùng nhau tìm cách nhìn những nhu cầu xung quanh mình để mình cho.

Cám ơn các bác đã lắng nghe.

Thầy Hằng Trường thuyết giảng

Nhóm Đánh Máy và Phiên Dịch Hội Từ Bi Phụng Sự thực hiện.